

DE BEHANDELING DER DEMENTIA PARALYTICA MET MALARIA-ENTING.

Het is niet onbelangwekkend het volgende te vernemen over de met malaria geënte lijderes aan paralyse bij wie, zooals dr. KORTEWEG schreef, na de toediening van één gram chinine een malaria-recidief is ontstaan. De WASSERMANN-reactie in het bloed en in het lumbale vocht dezer patiënte was negatief; eveneens was de beide keeren dat het lumbale vocht werd onderzocht, de reactie van NONNE negatief en werden er geen cellen in gevonden. Volgens de inlichtingen van den arts, die de patiënte had doen opnemen, had zij voor jaren lues gehad. Daarom en om haar pupillen, die hier in het ziekenhuis lichtstijf zijn geworden, om haar grootheidsdenkbeelden, om haar euphorische dementie, om haar spraakstoornissen moest de diagnose, niettegenstaande de negatieve 4 reacties, wel dementia paralytica luiden. Om het ononderbroken voortschrijden harer stoornissen werd de patiënte met malaria geënt; en bij haar kwam een maand na de toediening van één gram chinine een malariarecidief voor.

KORTEWEG schrijft, dat de geënte malaria niet zoo onschuldig is, dat hij bij de 29 in Amsterdam behandelde patiënten „verscheidene sterfgevallen noteerde, waarvan bij enkele de malaria zeker een groote rol speelde”. Wij hebben hier tot nu toe gelukkig onder de 11 geënte lijdens nog geen sterfgevallen gehad. Ook van WAGNER-JAUREGG'S en WEYGANDT'S geënten stierven er. Men bedenke echter wel, dat de niet-behandelde paralyselijders een zéér hoog sterftecijfer hebben. Toch acht ook ik het zeer wel mogelijk, dat de malaria tot de onmiddellijke doodsoorzaak wordt; daarom ben ik het geheel met KIRSCHBAUM eens, die in zijn voortreffelijke studie om die sterfgevallen tot een voorzichtige keuze der te behandelen gevallen en tot een nauwkeurige medische contrôle aanspoort.

Santpoort, 5 Juni 1922.

A. GANS.

DIAGNOSE EN PROPHYLAXE DER DIPHTHERIE.

Een kort antwoord aan FAÇEE SCHAEFFER. Veel viel er m.i. voor hem niet recht te zetten. Ik vermeldde alleen een aantal ziektegevallen en den indruk, dien ik daarvan had gekregen, doch dat onder bepaalde omstandigheden diphtherie bij volwassenen tamelijk veelvuldig kan voorkomen, althans meer dan FAÇEE SCHAEFFER wil doen gelooven, houd ik vol.

Men kan de diagnose betwijfelen. Dat de waarde van de bacteriologische onderzoekingen door allen niet even hoog wordt aangeslagen, was ook mij bekend. Maar op het klinische beeld alleen acht ik in vele gevallen evenmin de diagnose te stellen. *Klinisch beeld en bacteriologisch onderzoek in verband met heerschende epidemie* moeten in atypische gevallen samen tot de diagnose leiden, hetgeen trouwens ook de meening is van vele gebruikelijke leerboeken. De actieve immunisatie is door FAÇEE SCHAEFFER niet genoemd, wel door VAN DIEREN.

Wieringen, 4 Juni 1922.

O. J. POOL.

DE BEHANDELING DER ARTHRITIS GONORRHOICA.

Nadat door toevallige omstandigheden mij eerst heden het *Tijdschrift* van 13 Mei onder oogen is gekomen, kan ik niet nalaten mede te deelen, dat ik met SWAAB volkomen van meening verschil wat betreft zijn therapeutisch axioma over gonorrhoeische gewrichtsontsteking. In overleg met den chirurg, die bij de behandeling dezer soort ontstekingen toch ook wel mee mag spreken, legde ik eenigen tijd een immobiliseerend verband aan. Te goed herinner ik mij uit mijn assistententijd bij de chirurgie, dat van hoogerhand immobilisatie door gips werd aangeraden, samen met inspuitingen van sublimaat in het gewricht, afgewisseld door behandeling met stuwing en andere methoden. Persoonlijk heb ik van deze behandelingswijze vaak goede resultaten gezien, in het bijzonder wat betreft het spoedig tot rust komen der ontsteking (waarvoor in de eerste plaats het gips is bedoeld).

Zeer zeker veroorzaakt immobilisatie atrophie, waarvoor echter — na genezing der ontsteking en activeering van het lid — grootendeels weer een normaal uiterlijk der weeke deelen in de plaats treedt.

Overbekend is natuurlijk het somtijds ontstaan van ankylose, doch dat door verstandig toegepaste immobilisatie vergroeiing van het gewricht gelukkig meestal vermeden wordt, is ook niets nieuws. Het door mij beschreven geval bleek allergegunstigst voor bijkans elke behandeling; met de bijzondere hardnekkigheid der ontsteking zal dan ook wel de neiging tot ankylose hebben samengehangen.

Utrecht, 2 Juni 1922.

K. A. ROMBACH.

REUNIE VAN OUD-LEDEN VAN „MAVORS MEDICATOR”.

Voor eenige weken verzond ik aan de mij bekende oud-leden een brief met het voorstel om dit jaar een reunie te houden. Het aantal ontvangen antwoorden heeft er toe geleid om deze reunie te doen doorgaan. Daar er echter op verschillende brieven geen antwoord kwam, meen ik goed te doen, hun, die òf de circulaire niet ontvangen hebben, òf vergeten hebben te beantwoorden, te verzoeken, wanneer zij aan de reunie willen deelnemen, mij daarvan spoedig bericht te zenden.

De reunie zal plaats vinden Zondag 25 Juni a. s. in café restaurant „De Kroon”, Rembrandtplein te Amsterdam en zal bestaan in een officieele bijeenkomst en een feestmaaltijd, beide onder leiding van den oud-rector prof. H. ZWAARDEMAKER, terwijl waarschijnlijk tevoren gezamenlijk een bezoek aan een theater (Centraal theater of Tuschinsky) zal worden gebracht.

De prijs van den feestmaaltijd is bepaald op f 6.50

Haarlem,
2 Juni 1922.

L. C. VAN DER MEULEN
Van Eedenstraat 26.

EENIGE HISTORISCHE BIJZONDERHEDEN BETREFFENDE EPILEPSIE.

Op het verslag van BOLTEN's voordracht, zie dit *Tijdschrift* 1922, I, bldz. 2156, wensch ik de volgende kantteekening te maken. Op bldz. 2159, regel 22 en 23 v. o., wil BOLTEN zijn gehoor diets maken, dat de Heiligen aanbeden worden. Nu zijn wij katholieken niet gewend, dat andersdenkenden erg op de hoogte zijn van onze geloofswaarheden; op dat punt zijn wij niet verwend en menigmaal laten wij dan ook eenige onjuistheden passeeren en werpen geen zout op iederen slak. Zoo'n enkelen keer worden de perken echter te ver overschreden en daarom meen ik hier tegen deze opvatting te moeten protesteeren. Gaarne zou ik aan een lapsus gedacht hebben, maar bldz. 2160 6de regel v. o., waar dezelfde stelling verkondigd wordt, verhindert mij daarin. Ik wil er nadrukkelijk op wijzen, dat géén katholiek, nu niet en vroeger niet, zelfs in de middeleeuwen niet, er ooit aan gedacht heeft, ook maar één Heilige te aanbidden; daar hebben wij allemaal nog te veel gezond verstand voor. Wanneer BOLTEN bij den boekhandel een R. K. Catechismus bestelt, dan is hij voor enkele centen precies op de hoogte van de Heiligen-vereering en van nog andere dingen van onzen godsdienst, wat hem misschien nog van nut kan zijn. Houdt hij meer van het gesproken woord, dan kan ik hem aanbevelen een retraite of cursus voor andersdenkenden, die tegenwoordig geregeld gegeven worden. Als hij dezen raad heeft opgevolgd, weet ik zeker, dat hij achteraf zeggen zal: Goede raad is niet altijd duur.

Enschede, 5 Juni 1922.

J. H. TH. JANSSEN.